

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 121/Fascicle 2

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 13, 14 i 15 d'octubre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC: Debat sobre l'orientació política general del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

5110

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, vagin ocupant per favor els seus llocs.

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Continuem la sessió plenària sobre l'orientació política general del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Correspon en el dia d'avui el torn als grups parlamentaris.

En primer lloc intervindrà el Grup Parlamentari Mixt, que es reparteix la intervenció entre el representant dels Verds i representant d'Unió Mallorca. En primer lloc té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sr. President de la Comunitat Autònoma. Avui ens toca als diferents grups parlamentaris contestar el discurs que ahir va fer el president. Jo no sé si és perquè ahir era dimarts i 13, o si és que algun virus, no sé si físic o virtual, va afectar el Sr. President. Si té algun virus de tipus físic, esper que es recuperi ben aviat, ho dic ben sincerament. Si és l'altre, esper que es recuperi encara molt més aviat. Dic això perquè la veritat és que no va tenir el dia més afortunat, ahir, perquè ens va descriure, com ja sol ser habitual -l'any passat ja va fer el mateix- unes illes absolutament paradisiàques, on tothom està content, on tot està resolt, on no passa res i tothom està feliç i content. És una llàstima, però, que tot això no sigui cert, o que tot això no sigui del tot cert, i per això voldria ara repassar alguns dels "triomfs" que ha anat anunciant el Grup del Partit Popular i el president de la nostra comunitat.

Per exemple, el règim especial de les Illes Balears, es va presentar com a la gran llei estatal que ens solucionaria tots els problemes, tots els greuges d'insularitat que històricament hem vengut patint els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, i ha acabat per convertir-se en la gran estafa a aquests ciutadans i ciutadanes, perquè d'allò que l'any 95 va començar com un projecte (...), finalment ha quedat en una retòrica declaració d'intencions: "es promourà", "s'impulsarà", "s'incentivarà", aquests són gairebé la majoria dels verbs, de les intencions que inclou aquest règim especial. No hi ha gairebé cap compromís concret. Bé, sí, n'hi ha algun, de compromís concret, n'hi ha alguna, de mesura concreta: la tan anunciada pujada dels descomptes per a residents, dels descomptes aeris que teníem, i que tots ens les prometéiem tan felices, el famós augment del 25% al 33%, etcètera. Va durar molt poc temps aquesta alegria, pràcticament el dia següent d'aprovada aquesta mesura, les companyies aèries varen aplicar ràpidament una pujada de tarifes, i va quedar absolutament neutralitzada aquesta mesura. Per tant, l'única cosa que pràcticament es podia vendre com a bona a la ciutadania d'aquest règim especial, va quedar absolutament neutralitzada, i per tant ha quedat de moment en paper banyat, aquest règim especial.

Per altre costat, sembla que a la fi el president se n'adona que en aquesta comunitat tenim pobres. Oh, sorpresa!, en la comunitat més rica d'Espanya tenim gairebé 140.000 pobres, 140.000 persones que no tenen el mínim imprescindible per viure amb dignitat. El Govern sembla que fins ara no se n'havia assabentat, que existia aquest col·lectiu, i que està quedant exclòs d'aquestes estupendes xifres macroeconòmiques, i sembla que han anunciat a la premsa, fa algunes setmanes -no hi va fer cap menció el president- d'un gran pla de lluita contra la pobresa i contra l'exclusió social. Ja veurem quin futur li espera a aquest pla, tal vegada el mateix futur que espera a plans que fa tant de temps que estam esperant, com el Pla d'energia, el Pla hidrològic... Em va sorprendre veure que en el discurs -i ara llegiré textualment-, per exemple en el que fa referència a l'aigua, diu el president: "per al futur el problema de l'aigua quedarà tancat definitivament amb un conjunt d'inversions que ha de fer el Govern central al llarg dels propers anys, de més de 12.000 milions de pessetes". És a dir, de moment res. En el futur el Govern central, si té la magnanimitat i generositat, ens donarà 12.000 milions de pessetes per solucionar el tema de l'aigua. Hem de tenir molta fe per creure que això serà així.

Però en energia no estam molt millor, en energia se'ns diu que el Govern balear ja té gairebé a punt el Pla energètic, però el tenen amagat, no el vol fer públic mentre no tanquem la qüestió de finançament. És a dir, res de res. No hi ha un duro per al Pla energètic, i encara no se sap ben bé què es vol fer amb l'energia. És a dir, continuem exactament igual que fa un parell d'anys en aquests dos temes. No hem avançat absolutament res.

Un altre dels grans triomfs que presenta el Partit Popular és per exemple el Pla de carreteres. L'ha presentat al llarg de tot aquest darrer any, milers de milions de pessetes per omplir d'autopistes Mallorca, per duplicar la capacitat de circulació de vehicles a la resta de les Illes, i això es presenta com la gran meravella de les meravelles, gran solució. Però resulta que aquest tema els està sortint foradat, al Partit Popular, perquè fins i tot -qui ho havia de dir- els seus mateixos ja comencen a posar en dubte aquest pla de carreteres, fins i tot algun batle, fins i tot alguns regidors del Partit Popular dels municipis afectats ja comencen a dir "alerta, això ens ho hauríem de pensar, ho hauríem d'estudiar, perquè la nostra gent, la gent dels nostres municipis, ens està pressionant, i el que no volem és perdre les eleccions del 99", per tant, li diuen al president, o al conseller de Foment, que s'hi ha de fer alguna cosa; i allò que va començar com una protesta en principi d'ecologistes, que sempre apareixen, com que estan en contra del progrés i en contra de tot el que sigui anar endavant, resulta que el que va començar, com dic, com una protesta d'ecologistes, s'ha convertit en una vertadera contestació social, que ha desbordat fins i tot el PP, i per això ara el conseller de Foment ja va dient que tal vegada sí que hauríem de tenir un debat social sobre aquestes qüestions, que se n'hauria de parlar, que s'ha de tenir aquest debat amb totes conseqüències. És increïble, qui ho havia de dir, quan mai en aquesta cambra cap grup ha estat capaç d'arrancar-li la més petita concessió en el debat, hem estat incapaços que el conseller de Foment es pugui seure a una taula, i parlar i negociar aquests temes; ara, quan els seus li diuen "alerta, que podem perdre les eleccions", ara sí, ara pot haver-hi un gran debat.

Però el mateix passa en turisme. La major part de la població comença a tenir clar que batre rècords turístics cada any no té gaire sentit, especialment si això no suposa que la major part de les famílies puguin tenir, com a mínim, més guanys econòmics; no té cap sentit si no podem anar a la platja, no té cap sentit si les carreteres estan saturades, si hem de construir i pagar caríssimes infraestructures perquè les utilitzin els turistes.

Per cert, aquí voldria fer un petit parèntesi. No volia deixar passar aquesta oportunitat per manifestar la meva satisfacció, la satisfacció dels Verds, en veure que allò que proposàvem ja fa un any, és a dir allò de cobrar una ecotaxa a tots els turistes per ajudar a pagar totes aquestes infraestructures que ara hem de pagar entre tots, que serveixin per reparar el dany ambiental que produeixen aquests turistes, i que va provocar -vull recordar a aquesta cambra- gran escàndol dels partits majoritaris; ara resulta que tot canvia, ara resulta que fins i tot experts de la Universitat, batles, alts càrrecs del PP i del PSOE diuen que aquesta és una bona idea. Estic encantat, enhorabona a tots.

Però com deia -continuam parlant de turisme- no tot són avantatges en aquestes grans xifres, en aquestes grans rècords que se'ns volen presentar com evidentment positiu. Sempre es dona per suposat que qualsevol nou rècord turístic ha de ser necessàriament bo. Doncs no, alerta, perquè ens estam quedant sense aigua, perquè poc a poc les nostres zones costaneres s'estan destrossant, perquè cada vegada tenim una saturació més gran d'hotels, d'apartaments, de bars, i la gent ja se'n comença a adonar, i la gent comença a estar una mica farta d'aquesta saturació.

Per cert, s'ha anunciat reiteradament que aviat s'aprovarà una Llei general de turisme, on suposadament haurà d'agafar els elements bàsics, entre d'altre, de la llei que vàrem aprovar no fa gaire, suposadament per frenar el creixement de places turístiques. Aquesta és una altra de les motos que ens ha venut el Govern balear del Partit Popular en aquest darrer any: "ara en turisme ja no creixerem més, ara creixement qualitatiu, no quantitatiu". La veritat és que el que la gent ha de saber és que això és mentida, és radicalment mentida. Podrem continuar creixent, vaja si podem continuar creixent!, i això no ho dic jo perquè sigui una intuïció o sigui una mania meva, sinó perquè els textos legals que s'aproven, es fan de tal manera que, allò que en principi el president Matas i el conseller del ram s'omplen la boca dient que ja s'ha acabat la construcció de noves places, que ja en tenim massa, que qualsevol que vulgui construir noves places n'haurà de retirar de velles; fantàstic, meravellós, tothom content, però quan un comença a llegir la lletra petita de l'actual llei que vàrem aprovar, que servirà de base per a la futura llei general turística, ja comença a veure coses rares, comença a veure curioses excepcions a aquesta norma.

Quines són aquestes excepcions? Turisme rural, cap problema, es podran fer els que se n'hagin de fer, per això no es necessita tirar per avall places obsoletes. Cap problema amb el turisme rural, però el més divertit ve després: quan una oferta sigui d'interès turístic excepcional. Què vol dir això d'interès turístic excepcional?, que sigui una oferta nova, d'excepcional qualitat, i que contribueixi a la desestacionalització; en aquest cas cap problema tampoc, podrà continuar creixent, més places noves sense necessitat de retirar-ne de velles. Això el president ahir ho deia, i llegesc textual del seu discurs: "enguany hem aprovat una llei que atura el creixement de places turístiques de forma definitiva". Això és mentida. No s'atura el creixement de places turístiques de forma definitiva, perquè ell mateix més endavant diu "bé, a Menorca i a Eivissa hi haurà excepcions, es podran fer hotels de molta qualitat..." Aquestes excepcions, junt amb les que he comentat abans, desvirtuen absolutament, buiden de contingut l'objectiu que suposadament es pretenia, que és frenar el creixement de noves places turístiques.

Sr. Matas, en sobren ja, de places turístiques, i el que no podem fer és simplement dir "en alguns casos el que vulgui fer una plaça nova n'haurà de retirar una vella, però en alguns casos decidirem nosaltres, ja veurem. Aquests podran fer places noves sense límit". Home, crec que això no és seriós, i s'ha de dir clarament.

Però el mateix passa en urbanisme. Aquest estiu el president ens va sorprendre amb una declaració rotunda, dient que s'havia arribat a un grau insostenible de saturació, que havíem de frenar el creixement, i que per tant hauríem d'anar pensant en una moratòria urbanística fins que s'aprovin les DOT. La veritat és que tots vàrem rebre aquesta declaració amb una mescla d'il·lusió i d'incredulitat, aquesta és la veritat. Com és possible que ara el PP, que fins fa quatre dies havia advocat sempre i havia practicat la política més depredadora d'aquestes illes, de consumir territori, de permetre construccions i urbanitzacions sense límit, ara de sobte hagi vist la llum i se n'hagués adonat que això és insostenible? Què estrany!, no sabem si és un altre d'aquests virus virtuals que de tant en tant ataquen el Sr. President.

Poc a poc vàrem anar veient que aquesta proclama solemne del president Matas no era més que això, una simple declaració pseudoecologista de cara a la galeria. Hem vist -i ahir durant els 10 minuts que va dedicar a aquesta qüestió ho vàrem veure clar- que la plasmació concreta d'aquesta declaració d'intencions quedava absolutament buida de contingut, és a dir, fer veure que es canvia però sense canviar res, "s'ha de fer tot amb mesura, amb prudència, poc a poc, molt de seny, sense estridències", "el mínim que s'ha de tenir és prudència", "en aquest tema no hem de frissar, hem de tenir sentit de la responsabilitat". Perfecte. Per tant, tothom tranquil, aquí no passa res, que ningú s'espanti, que tot continuarà com fins ara, lamentablement; que això de la moratòria del Govern serà una cosa *light*, com dic, que ningú es preocupi, com si fos "de la señorita Pepis", de jugueta, d'anar per casa. Per tant, constructors i especuladors, tranquils, ja podeu respirar alleujats, perquè res no canviarà.

La veritat és que veim que no hi ha hagut cap novetat, Sr. Matas, el discurs del PP, el seu discurs és el mateix de sempre, i que encara que es vulguin fer gestos per atreure un electorat cada més vegada més conscient dels límits de les nostres illes, el Sr. Matas cada vegada ho fa millor per ocupar el lloc que li correspon d'aquí a uns mesos, el de cap de l'oposició. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Munar, té vostè la paraula, per part del Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Ahir vàrem escoltar, vàrem assistir al que jo diria que serà el darrer discurs del president Matas i el darrer discurs del Govern del PP en aquesta comunitat. Ha estat sens dubte el pitjor discurs que s'ha escoltat en aquesta cambra en aquests 15 anys d'autonomia. Jo diria que si l'haguéssim de definir, és el discurs de la confusió i el discurs de la contradicció. Per altra part, una confusió bastant lògica si tenim en compte qui és el president Matas, com va arribar a aquesta presidència, i quina ha estat la trajectòria. El Sr. Matas era el número 5 de la llista del Partit Popular, per tant no ha estat votat per ningú. Va ser director general amb el Sr. Forcadès, conseller d'Economia amb el Sr. Cañellas, al qual va jurar fidelitat, i després va ser conseller amb el Sr. Soler. Clar que amb el Sr. Soler un dia era conseller d'agricultura i l'endemà li havia clavat la ganiveta i era ja ell el Sr. President, i al Sr. Soler l'havien reduït al no-res.

El Sr. Matas en aquest moment té una situació jo diria de profunda confusió. Es troba que cap dels seus creu en ell, i ell ho sap i n'és ben conscient. Ell sap perfectament que no fa molts de mesos el pensaven canviar; i encara avui no l'han fet candidat ni cap de llista. Jo crec que això li ha de donar com a mínim certs maldecaps, perquè no és normal que no s'hagin pogut posar d'acord ni tan sols dues, tres, quatre persones que comanden al seu partit per elegir aquelles persones que han de confeccionar les futures llistes. També és cert, i crec que és de tots conegut, que hi ha un cert nerviosisme per part de l'equip Matas i de tots els seus seguidors, i el fet és clar i contundent: el propi Sr. Matas, President d'aquesta Comunitat, es va preparar en el seu moment el ser funcionari amb el màxim nivell per a quan les coses no anassin molt bé poder-se quedar amb aquesta plaça, però és que ara no només el Sr. Matas, sinó tot el seu govern intenta fer el mateix; un dia farem un repàs, no és el dia avui, però són molts els funcionaris amb alt nivell que es consoliden amb aquest Govern; en parlarem un altre dia, però a les darreres oposicions hi ha hagut vertaderes pressions a membres del jurat perquè determinades persones quedassin com a funcionaris. I vostès, membres del Govern, uns més que els altres, ho saben perfectament. Però la confusió i el nerviosisme no només està en el president i en els seus seguidors, també està en el propi Partit Popular. Una confusió que no és bona dins un partit que dona suport al Govern, que dona suport al seu president; de totes maneres entenem aquest malestar general.

Ahir podíem dir que tot anava molt i alguns, fins i tot, varen aplaudir, però miri, vostè, Sr. Matas, va trobar un partit cohesionat, un partit unit, un partit que tenia un líder, un partit que tenia uns principis, un partit que sabia cap on havia d'anar; i avui en dia, què té? Té un partit totalment dividit i, a més, té un partit i uns diputats, Sr. Matas, estan tots aquí, que saben perfectament que vostè no els vol a les llistes, ho saben, vostè ho ha dit, ho ha manifestat, en són ben conscients. I quina és la situació a un partit on un cap de llista no vol els que té i els que té són els que l'han posat?

Amb aquesta situació no m'estranya que faci discursos contradictoris, discursos que no tenen ni cap ni peus i que no saben per on s'han d'agafar. A la primera part del seu discurs va dir que aquí tot anava molt bé, que teníem unes illes meravelloses i que no hi havia cap problema. Però, per una altra part, en el discurs va aprofitar per dir que el model del Partit Popular estava esgotat, que s'havia de canviar de model, que havien d'anar cap on model nou. Va dir, fins i tot, em va parèixer realment molt, es deu sentir realment molt segur, el Sr. Aznar aquest estiu li deu haver dit que no es preocupi que vostè serà el candidat, perquè si l'han de fer candidat aquests mateixos als quals vostè ahir va dir que durant tretze anys no havien fet res, però que vostè ho resoldria tot, em pareix realment molt fort.

En què quedam, Sr. Matas, en què tot va bé o en què hi ha problemes? En què durant aquests quinze anys s'han fet moltes coses i és el model que vostè vol o en què no s'ha fet res i vostè ara ho resoldrà tot? És bon model o és dolent? Podem continuar com hem anat fins ara o és un model esgotat? Perquè si és un model esgotat vostè també hi està, perquè vostè és el cap de llista, o serà, d'un grup i d'unes idees, que vostè no pot canviar perquè ara el model estigui esgotat, "a veure si així em salv i conserv la meva cadira".

Miri, el que li passa, Sr. Matas, és que una cosa és el que vostè vol dir perquè les enquestes diuen que els ciutadans d'aquestes illes volen; una altra cosa el que realment vostè pensa; una altra cosa el que pensen un grup dins el seu partit, els cañellistes, per exemple; una altra cosa el que pensen els vergeristes; una altra el que pensen els seus seguidors, matistes o com els vulgui dir, per no dir altres noms i altres diputats que no combreguen amb el seu discurs. Ahir, jo crec que va quedar molt clar, ho pensàvem en els darrers anys però ahir ens va quedar més clar, que vostè el que no té són principis. A vostè realment li és igual un dia ser del Sr. Forcades, un dia estar amb el Sr. Cañellas, un altre dia que el Sr. Cañellas és un llast, un altre dia estar amb el Sr. Soler, però a l'altre dia, si a mi em fan president, que es foti. Escolti'm, això no és seriós, Sr. Matas. Però, a més, és que no té conviccions: li és exactament defensar una postura com una altra. A vostè li és igual un dia dir que s'ha de desclassificar, tranquil·lament, i després dir, no, no, miri, torn arrera; miri, desclassificar sí, però desclassificarem allò que no té valor, allò on no es vol urbanitzar i, a més, indemnitzarem. Però, com se li ocorre poder dir aquestes coses? No se n'adona que són unes passes enrera perquè ja no hauria d'haver donat mai la passa endavant?

Miri, que vostè no té conviccions ho demostra el fet que li és exactament defensar blanc o defensar negre, només li importa una cosa: què vol sentir el que té davant, com li pot vendre la moto, com li pot treure el seu vot? És l'únic que li preocupa. És tan dur el que vostè fa que no entenc com realment li poden consentir; vostè no procura tenir un programa i un discurs que faci que el Partit Popular pugui el dia de demà continuar governant, no; vostè vol governar, vostè, i vostè és el president, si vostè no és el president li és exactament igual que el PP estigui a l'oposició. I aquesta és la seva postura, vostè no es preocupa ni de pactes ni d'acords, no fos cosa que aquests pactes o acords passassin per la seva cadira. Vostè va a escac i mat i li és exactament igual el que li pugui passar a tot el seu grup i a tot el seu partit si vostè no guanya les properes eleccions.

Ens diu que tot va molt bé, ens ho diu un dia i un altre a través de tots els mitjans de comunicació, alguns batles es pensen que són del Govern els mitjans de comunicació, però bé que fa si pot. I en aquest discurs diu: ho tenim tot per aconseguir-ho tot. Si ho tenim tot per aconseguir-ho tot, deuen sobrar vostès, perquè realment no ho tenim tot. Miri, d'una cosa li he de donar l'enhorabona, la veritat és que tenen una gran capacitat, a través de la publicitat, de fer creure a la gent que fan molt bé tot allò que no fan. Enhorabona, Sr. Matas, o enhorabona, Sr. Mato, no sé exactament a qui li he de donar, però se li ha de donar; tenen una gran capacitat de vendre tot allò que no fan. Miri, he coincidit, i li asseguro que el discurs el vaig preparar ahir a Barcelona, per tant no havia comunicat amb la persona que avui ha fet l'acudit a un determinat diari, però mentalment hem coincidit, em recorda vostè aquells temps del *Generalísimo* en què un viatjant que va entrar en contacte amb el règim va dir a un moment determinat: miri, jo viatjo molt per la meua feina i no veig tants parcs ni tants pantans; i li varen contestar: miri, vostè el que ha de fer és viatjar menys i llegir més. Doncs, vostè, el mateix, que mirin la publicitat, tot va bé, ho tenim tot per aconseguir-ho tot. També em recorda el *nodo*, realment amb les campanyes que vostè fa, m'ho recorda aquella publicitat de na-na, na-na, na-na (*la intervinent ho expressa cantussejant*) i sempre una mateixa veu que deia: *el generalísimo inaugura ...* -i aquí coincidim amb l'acudit-; qualsevol dia ens ho trobarem inaugurant un pantà, no sé on, però un pantà, o pescant un salmó, una cosa també molt típica.

Seriosament, Sr. Matas, tot en vostè és pura imatge, i com que es dedica tant a la imatge no té temps de fer gestió. Vostè utilitza un doble llenguatge, una cosa és el que diu a la gent que fa i l'altra és el que realment fa. Vostè ven que protegirà el territori i realment el que fa és desprotegir el territori i estar a favor dels promotors i constructors, que són els qui defensen els seus interessos, els poden finançar campanyes i els poden donar el vot.

Miri, jo crec que és important i necessari entrar en el que va ser el seu discurs d'ahir, clar que sempre és difícil per a l'oposició, vostè té una hora i mitja, i nosaltres tan sols un quart d'hora, no és fàcil poder rebatre tots els temes; no obstant, ho intentaré fer i sobretot ho intentaré fer en positiu.

Miri, vostè ahir va parlar de l'economia, del finançament, va dir que les coses anaven molt bé, estic d'acord que moltes coses van molt bé, però també reconeixerà que Europa vagi bé en l'economia, que Espanya vagi bé, que el Banc d'Espanya hagi davallat els interessos no ens voldrà fer creure que és un mèrit seu, vostè ho mescla tot, tot el positiu és meu, tot el dolent és dels altres. Miri, vostè no va dir ahir, i és important que els ciutadans d'aquestes illes ho sàpiguen, que nosaltres, la nostra comunitat, aportam 260.000 milions de pessetes a l'Estat, que de cada 100 pessetes que aportam, només ens en tornen 24, això és important que el ciutadà ho sàpiga, i que vostè és incapaç de defensar davant Madrid que venguin més doblers a la nostra comunitat. Unió Mallorquina no està d'acord que se'n vagin tants de doblers i n'arribin tan pocs, nosaltres creim que som nosaltres que hem de gestionar els nostres recursos. Hi ha altres comunitats que ho fan, i que després, una vegada els gestionem, ja donarem a Madrid allò que els correspongui.

Va parlar ahir també del règim econòmic i fiscal especial de les Illes Balears. Miri, aquest règim el va fer vostè, vostè ha defensat en aquest parlament i ha tengut el nostre suport que era l'única manera, aprovant aquest règim, d'evitar aquest greuge de tants d'anys en contra de les nostres illes. Quan vostè és president i a Madrid governen els seus, li diuen no al que vostè defensava, rebaixa el plantejament i el règim econòmic i fiscal ha quedat en no-res. I vostè, en lloc de defensar davant Madrid el que havia defensat abans aquí, quan els de Madrid eren socialistes, torna enrera i per guardar i salvar la seva cadira, no s'enfronta als seus de Madrid. I llavors diu que l'oposició fa demagògia, la demagògia la va fer vostè quan el va presentar aquí i ens va fer creure que era bo.

Miri, tema impost, cada vegada que vostè parla en aquesta tribuna, el Partit Popular ha davallat els impostos, el govern seu ha davallat els impostos. Miri, aquí no es davallen els impostos; els impostos augmenten cada dia. Vostès, en els seus propis pressuposts del 1998 han augmentat la pressió fiscal, han augmentat exactament un 4%; un exemple: impost de successions, què és, que s'ha de morir més gent, enguany?, perquè si augmenta la quantia dels ingressos deu ser perquè pensen que hi ha un 4% més de l'augment, no perquè se n'han de morir un tant per cent més.

Un altre engany, que és un exemple clar i que tothom pot entendre, és que diu: "No, és que els tants per cent dels impostos..." -transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, per exemple- "...han davallat". Miri, això és una manera d'enganar-nos com una altra qualsevol, això és mentir. Si vostè abaixa el tant per cent de l'impost però augment la base imposable, pagarem més. Un exemple claríssim: es compra una casa; aquesta casa té un valor cadastral de 10 milions de pessetes; l'escriptura per aquests 10 milions, i quan arriba a Hisenda del Govern balear diu: "No, 10 no, 20, 30". Què fa el ciutadà? Ha de cercar un misser, presentar un recurs...; al final va i paga, i encara llavors ens diu que ha davallat l'impost. La veritat, Sr. Matas, no sé a qui pensa enganar, però als membres d'aquesta cambra crec que no, i al ciutadà -que tothom ha passat per Hisenda- crec que tampoc.

També ens va parlar de comerç. Ens va dir que ha aprovat un pla Procomerç i que ha invertit 3.500 milions. Jo record a tothom que quan el Govern inverteix doblers inverteix els nostres doblers, els de tots i cada un, per tant és molt important com es gestionin aquests doblers i quina serà la seva sortida. Miri, el motiu pel qual vostè diu que inverteix 3.500 milions en el pla de modernització de l'estructura del petit i mitjà comerç és en funció que aquí hi ha excessives grans superfícies. I qui les va aprovar, les grans superfícies? Vostès duen al Govern 15 anys, totes les grans superfícies s'han fet en el seu temps; no ens voldrà donar la culpa, a l'oposició; per tant, assumeixi que si ara ajudar al comerç costa 3.500 milions la culpa és seva. Però, a més, és que amb aquests 3.500 milions no resoldran el problema del petit i mitjà comerç i vostès ho saben.

Tema serveis públics. Començarem per l'ensenyament no universitari. Li don l'enhorabona. La veritat, no tot ho fan malament: en matèria d'ensenyament s'ha rebut la competència i la veritat és que s'han contractat més de 500 nous mestres i professionals docents i això és bo; tenim més docents i els tenim més ben pagats; tenir els funcionaris ben pagats és un bon sistema perquè estiguin motivats, contents i perquè facin una bona tasca. Enhorabona. Tan sols vull dir que ja el vàrem advertir que, quan va rebre aquestes transferències de competències, li mancaven 6.000 milions de pessetes i ara li repetesc, li faltaven doblers. Varen rebre les transferències però, com que no es varen voler enfrontar amb Madrid i no varen gestionar bé, han vengut mal dotades, han hagut de contractar més professors, han de fer més infraestructures i les hem de pagar tots els ciutadans d'aquesta comunitat, perquè els doblers de Madrid no varen venir, els doblers que li vàrem dir li faran falta.

Ensenyament universitari. Ahir ens va dir que tot anava molt bé a la Universitat, i una altra vegada va utilitzar les xifres per dir el que vostè vol dir i el que li convé però que no és la veritat. Miri, va dir que aquesta universitat té 350.000 pessetes per alumne. No és cert! Cada alumne només rep 235.000 pessetes. Vostè, descuidadament, va afegir la taxa de matrícula, que té una mitjana de 84.000 pessetes per alumne, les taxes més elevades de tot l'Estat, la nostra universitat és la més cara, i vostè suma el que paga l'alumne més el que rep i diu que això és el total i que no hi ha tanta diferència amb Espanya. Doncs sí, n'hi ha molta, només rebem 235.000 pessetes i la resta de l'Estat té una mitjana de 400.000; per tant, hem rebut malament la Universitat, i això, als ciutadans d'aquestes illes, ens costarà a la llarga molts de doblers i, a més, no podrem tenir totes les facultats perquè serà impossible que el dia de demà s'ampliï la Universitat perquè no va venir amb dobler suficients per fer-se, i sinó ho haurem de tornar a assumir els mateixos de sempre, per no parlar d'aquests...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President.

...per no parlar d'aquests 4.000 alumnes que han d'anar a estudiar a fora, que tenen una mitjana de cost d'un milió per família cada any i que cada any diu i repeteix que tendran ajudes i que rebran subvencions, però que no hi ha cap pare que arribi a aquestes subvencions.

També, per acabar en matèria de l'ensenyament i la investigació, també ahir va dir que érem capdavaners en noves tecnologies i investigació. Serem capdavaners de miracle, doncs, perquè en aquesta comunitat és on menys es dedica a investigació, dedicam el 0,1 de producte interior brut. A la resta d'Espanya -i no es caracteritza per gastar molt en investigació- és el 0,9; però és que a Europa és el 2,5. No pot dir que som una comunitat capdavanera en investigació perquè no ho som, per molt de Parc Bit i parc telemàtic, que fa deu anys que en parlen. Miri, en aquesta comunitat, encara que li sàpiga greu, per no funcionar no funcionen ni els mòbils, que tenen moltes zones obscures. Per tant, no digui que som capdavaners en tecnologia perquè no ho som.

Podríem parlar del tema sanitari: no tenen un mapa sanitari clar. De benestar social: la veritat és que és la terra amb menys benestar social proporcional als doblers que nosaltres aportam i en ser els primers en renda per càpita, tenim 120.000 ciutadans que viuen amb recursos escassos en aquesta comunitat, i vostè no tenen un pla d'acció social; però, a més de tot això, tenim les pensions més baixes de tot l'Estat, les pensions de viduïtat més baixes i també les d'invalidesa, i vostè no resol aquest problema ni li dóna solucions.

Pel que fa a les infraestructures, fa anys i anys i anys que parlen de plans de carreteres. Els han anunciat a tots els cinemes d'aquesta ciutat. Els han anunciat a la televisió, els han anunciat... I on són les carreteres? Des que se'n va anar el Sr. Cañellas no n'han feta cap; en varen fer un trosset a Alcúdia i l'han tengut tancat tot l'estiu. On són les carreteres?, a la imaginació, perquè a la realitat no existeixen; per no parlar d'un pla hidrològic: fa 13 anys que parlam del pla hidrològic, i ahir els va dir...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, jo ho lament molt, però hauria d'anar acabant. Du 20 minuts.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Un segon, Sr. President. Ahir va dir que vostè resoluria de cop el pla energètic, el pla d'aigües i tot el que no han estat capaços de fer els anteriors. Jo li don l'enhorabona, però de moment el que tenim són carreteres saturades, els nostres pobles continuen tenint restriccions d'aigua, no hi ha "operació vaixell" ni tenim en aquests moments una dessaladora que podríem tenir amb tot el que ens va costar, i pel que fa a l'energia, de moment el que tenim és un estiu amb una apagada que deixa tot Mallorca, com si fos tercermundista, sense llum, i l'altre estiu un explosiu. Això és el que vostès han aconseguir fer de Gesa des que la governen.

D'altres temes, en parlaré, sens dubte, a la rèplica si em donen oportunitat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el president del Govern, Molt Hble. Sr. Jaume Matas.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull agrair la intervenció dels portaveus del Grup Mixt, el Sr. Balanzat i la Sra. Maria Antònia Munar, vull agrair la seva intervenció en aquest debat.

Em parlen, la veritat, és que de pocs problemes i poques propostes concretes que afectin jo crec que d'una manera seriosa i, sobretot, tal com intentam fer que aquest debat serveixi per resoldre els problemes que tenen els ciutadans que estan a ca seva, els problemes de la gent del carrer, per allò que en definitiva hauria de servir, des del meu punt de vista, un debat de l'estat d'autonomia, per poder, efectivament, comprovar les coses que s'han fet, les propostes que s'han anat posant en marxa, totes aquelles polítiques que s'han duit a terme per part del partit que està al Govern i, naturalment, idò intentar fer un inventari d'aquelles coses que no van com un creu que haurien d'anar o, en tot cas, fer aquelles propostes alternatives perquè aquestes coses funcionin. I la veritat és que en aquesta intervenció potser tampoc no he pogut percebre totes aquestes qüestions que fossin plantejades amb seriositat i rigor, però intentaré fer un petit repàs almanco a les que sí em consta que estan dins la sensibilitat dels senyors i senyores diputats.

En primer lloc em parlen del règim especial de les Illes Balears. Miri, el règim especial de les Illes Balears és la llei que fa que l'Estat espanyol després de 20 anys reconegui la insularitat de les Illes Balears a l'Estat espanyol; la reconeix, la garanteix amb una llei de l'Estat, del Congrés i del Senat, i aprova una sèrie de mesures que garanteixen els drets dels ciutadans de les Illes Balears per compensar aquest cost de la insularitat, i com que normalment val més, des del meu punt de vista, intentar aportar les qüestions, els fets, plantejats d'una forma objectiva per aclarir les coses, si és que realment hi ha la intenció d'aclarir-les, idò jo crec que podríem fer aquest petit exercici, aquest exercici d'agafar la Llei de Règim Especial de les Illes Balears, el que nosaltres tenim, veure que quan un senyor d'aquestes illes fa un mes, dos mesos, havia d'agafar un avió de la companyia més cara i se n'havia d'anar a Madrid, aquest bitllet li podia costar, anada i tornada amb la companyia més cara, unes 27.000 pessetes i avui li costa unes 24.000, la companyia més cara de totes i amb un supòsit que puguem entendre. Això, què vol dir? Això vol dir que un senyor de les Illes Balears, gràcies al fet que es reconeix la insularitat, gràcies al fet que hi ha una llei que compensa aquesta insularitat, té el mateix descompte, a l'hora d'agafar un avió o un vaixell i se n'ha d'anar a la península, que tenen les Illes Canàries i, per tant, aquestes 3.000 pessetes suposen un 11%, aproximadament, d'estalvi que va directament a la butxaca dels nostres ciutadans. Però és que, a més a més, al senyor que havia d'anar des de Menorca a Mallorca o des d'Eivissa a Mallorca o al contrari, li costava 7.100 pessetes i avui n'hi costa 5.700, aproximadament. 7.100, 5.700. Però és que, a més, és què, a més, tenim els mateixos descomptes que Canàries, i això és important.

Ja no hi ha diferència entre Canàries i Balears, no, no, estam tots dins el mateix paquet i, en resum, a Espanya, quan es parla d'illes i de compensar la insularitat es parla ja no tan sols de Canàries sinó de Canàries i de les Balears. Tenim uns descomptes a les tarifes portuàries. Clar, això té una incidència posterior, però això és molt important, perquè les tarifes portuàries tenen sempre una incidència en el cost de la vida, en els doblers que ens costa la vida; aquestes tarifes portuàries per aquesta llei també estableixen -i per llei, cosa que les Illes Canàries no tenen- una garantia de descompte, de subvenció de descompte d'aquestes tarifes portuàries del 50% en els casos més cars, la qual cosa suposa aproximadament uns 1.800, 2.000 milions de pessetes cada any, cada any, de subvenció, 1.800, 2.000 milions de pessetes cada any la rebaixa de les tarifes portuàries.

S'estableix un règim de defensa de la competència per a les Illes Balears, un règim de defensa de la competència que garanteix que aquí, en un territori com el nostre tan petit i tan trossejat, evita que es puguin produir aquells acords que puguin ser perjudicials per als ciutadans d'aquestes illes i que siguin acords que atemptin contra l'actuació del lliure mercat, per exemple, que es poguessin posar d'acord companyies per poder pujar els preus de la benzina de forma pactada entre elles (...); no, no, un tribunal que defensi que aquí hi haurà lliure competència.

Probablement la qüestió més important del règim especial i la més nova, també, és el règim de descompte de mercaderies: el règim especial de les Illes Balears contemplarà un règim de descompte de mercaderies, de subvenció, que estarà pressupostat en els pressuposts generals de l'Estat per compensar el cost del transport. Clar, per exemple, per a aquell pagès que ha d'importar el pinso o per a aquell sabater que ha d'exportar unes sabates tot això és molt important, que se li pugui subvencionar el cost del transport exactament igual que si estigués aferrat a la península.

Acords en matèria de sector energètic, on també han influït altres partits d'aquesta cambra jo crec que d'una forma positiva. Garanties del cost energètic a les Illes Balears tant de l'aigua com del llum, que això és molt important. Infraestructures específiques. En el món de la sanitat establir subvencions concretes per regular el problema dels desplaçats en matèria sanitària. La compensació específica de beques, beques, per als nostres estudiants dins el Pla estatal de beques per poder compensar aquesta necessitat que a vegades es produeix d'haver d'anar a estudiar a una universitat fora d'aquí.

Món rural, pesca, subvencions al transport dels residus generats, diversificació econòmica, desestacionalització, activitat industrial tradicional, etc., etc. Jo crec que tot això és molt important i crec que tot això són mesures concretes que donen suport a una llei que és històrica i una llei que compensa la insularitat, el cost de la insularitat, per primera vegada després de 20 anys a les Illes Balears.

Vostès diuen que aquí, a més, existeix un problema de pobres; és cert, ho vaig reconèixer ahir i ho he dit sempre, crec que és una qüestió que ens ha de preocupar d'una forma important. Jo ja li puc anunciar una vegada més no tan sols els esforços i la política que nosaltres intentam fer amb més o manco encert, però que nosaltres intentam fer per intentar superar aquest problema i que, efectivament, aquest pla de la lluita contra la pobresa és un dels projectes al quals ens hem d'abocar i intentar lluitar perquè això no sigui així, perquè jo crec que és perfectament assumible que hem de solucionar aquests problemes mentre existeixin.

El tema de l'aigua és un tema que efectivament està resolt. El tema de l'aigua té una sèrie d'inversions importants: a l'illa d'Eivissa amb dues dessaladores, a la de Formentera amb una dessaladora, amb projectes de transvasament que hem finançat tant a Eivissa com a Formentera; a l'illa de Menorca afortunadament no existeix aquest problema i a l'illa de Mallorca, amb aquests 12.000 milions de pessetes d'inversions que es fan en matèria de transvasament d'aigua, en matèria de la dessaladora de Palma, la dessaladora de la badia de Palma i el transvasament de sa Costera i els altres transvasaments. A més de més de 25.000 milions de pessetes d'inversió que també ja és una realitat en matèria de depuració d'aigua i, efectivament, aquest nou projecte que volem fer, que varem anunciar ahir, de reutilització d'aquesta aigua depurada que se'n va a la mar.

Pla energètic, exactament el mateix. La solució ha de passar, efectivament, pels criteris que ha aprovat aquest parlament, però sense cap dubte comptant amb el finançament que a llarg termini ha de fer possible aquest creixement sostingut a les Illes Balears.

Les carreteres han estat una gran assignatura pendent, no nostra, de tots en general, crec jo, d'aquestes Illes Balears i, efectivament, en aquest moment el problema de les carreteres està totalment enllestit, perquè aquests 57.000 milions de pessetes que Madrid pagarà per finançar la infraestructura de xarxa de carreteres a les Illes Balears resol els grans problemes de comunicació, d'infraestructura viària, amb retard, és cert, amb retard, però ho resollem que crec que és l'important.

Voldria cridar l'atenció a l'aposta per el turisme de qualitat, que és una realitat, afortunadament, en aquestes illes, i voldria cridar l'atenció al fet que les dades objectives demostren que, des de fa vuit, nou anys, s'ha produït una important contenció del creixement de l'oferta de places turístiques i que el que hi ha hagut ha estat una reconversió; això són dades absolutament objectives: els hotels que hi havia de quatre i cinc estrelles fa vuit anys, els hotels que hi ha avui, els hotels que eren de dues estrelles que avui són de tres estrelles; això són les dades objectives i, naturalment, amb la darrera mesura, amb la moratòria turística, que fa que les Illes Balears posin un ordre, un límit a aquest creixement de places turístiques apostant per la qualitat, és una cosa que sempre farem. I està clar que s'han de produir excepcionalitats sempre, perquè les excepcionalitats dirigides a aquells projectes de molta qualitat no són importants en termes relatius quantitativament i, en canvi, sí són importants per tenir aquest producte turístic de qualitat que volem perseguir. La prova, que també ens varen acusar del mateix quan varem aprovar la Llei de la moratòria turística, que varem posar una excepcionalitat, ens varen dir que en faríem un ús indiscriminat: n'hem fet ús, d'aquesta excepcionalitat, n'hem fet ús una vegada jo crec que tothom ha acceptat que estava ben feta, que era l'excepcionalitat de l'illa del Rei a Maó, a proposta de tots, de la majoria dels partits polítics de l'Ajuntament de Maó a proposta unànime del Consell Assessor de Turisme, que es va mostrar favorable.

Vull dir que jo crec que aquest és el camí que hem de seguir, exactament igual que amb l'urbanisme, efectivament amb prudència, efectivament sempre tenint clars quins són els objectius que nosaltres perseguim. Nosaltres vàrem anunciar les Directrius d'Ordenació del Territori -jo supòs que avui parlarem d'aquest tema al llarg de tot el dia- però, sense cap dubte, nosaltres duim anys fent feina per ordenar aquesta utilització del territori, per establir les fites que garanteixin la preservació del futur del territori aquí, a les nostres illes.

Jo no entraré tampoc a fer massa valoracions polítiques, si vostès m'ho permeten, que crec que no vénen a col·locació en aquest debat, i sí que crec que és important destacar el fet que la importància del torn del Grup Mixt no pugui estar centrada en propostes concretes i qüestions que van malament perquè, efectivament, com jo crec que reconeixen els mateixos senyors parlamentaris, el balanç és un balanç positiu, efectivament. El balanç és un balanç positiu i és un balanç que des del meu punt de vista és millorable, però que té i aporta fets reals.

Mirin, les relacions amb Madrid, sense anar més enfora: jo crec que el tarannà des de fa dos anys i mig de les relacions entre el Govern autonòmic i el Govern de l'Administració central és un tarannà que ha canviat radicalment, és un tarannà que efectivament contempla una sèrie de fets objectius que jo crec que estan fora de qualsevol discussió, i que els ciutadans entenen perfectament. Què hem aconseguit en aquests dos anys i mig amb el Govern central? Mirin, nosaltres hem aconseguit més transferències que mai, hem aconseguit més transferències en aquests dos anys que en els vuit anys anteriors: hem aconseguit transferències de la Universitat, de l'Inserso, de la taxa del joc, de les accions formatives de l'Inem, hem aconseguit les transferències en educació, hem estat l'única comunitat autònoma del 143 que ha aconseguit, la primera, les competències en educació. Hem aconseguit, en aquests dos anys, un increment important en el finançament autonòmic que serveix per finançar les nostres necessitats, és a dir, aquest finançament que hem aconseguit amb aquests cinc anys firmant el sistema és el que ens permet finançar aquelles necessitats que tenim.

Hem aconseguit la biblioteca; hem aconseguit el Conservatori Superior de música; hem aconseguit nous instituts i noves escoles, fins i tot abans de la transferència; hem aconseguit aquest finançament per a les carreteres, per a les nostres obres de carreteres des de fa vuit anys; hem aconseguit les inversions en obres hidràuliques tant d'Andratx com d'Eivissa, etc.; hem aconseguit -per què no dir-ho?- recuperar una cosa tan important com la base naval de Sóller; hem aconseguit un programa important de cooperació i finançament en temes d'acció social; el pla de reguius. En matèria sanitària hem aconseguit definir i assegurar i garantir el mapa d'inversions sanitàries dels propers anys a les Illes Balears, amb el nou hospital de Menorca, amb el nou hospital d'Inca, amb la posada en marxa del Palma II, de son Llätzer, amb la nova gestió de Manacor, amb la nova estructura de can Misses per als malalts psíquics, etc., etc.; 20.000 milions de pessetes d'inversió. 2.500 dels Jutjats. Tot el que ha suposat i que els he explicat abans del règim especial, i jo crec que com a mínim poden ser de 3.000 a 5.000 milions de pessetes/any d'estalvi d'una forma fàcil. Les catedrals de Ciutadella, les catedrals d'Eivissa, la rehabilitació de la Llonja. El tema de la sanitat a Formentera, el projecte de medi ambient a Formentera amb més de 800 milions de pessetes. El Pla Urban amb 4.000 milions per reintegrar la Gerreria... En definitiva, jo crec que una sèrie de fets que avalen, efectivament, aquesta gestió.

Que tot és millorable? Sense cap dubte, i jo ho vull reconèixer, que sempre les coses són millorables i que encara ens haurem de barallar molt i haurem de continuar lluitant molt, però el que està clar és que el tarannà, la caixa que hem fet és una caixa distinta, objectiva, i que és una caixa que és beneficiosa per als nostres ciutadans. Vull dir que els resultats, que això és el que ens hauria de preocupar, són positius per als nostres ciutadans.

Clar, dir que aquí no es rebaixen els impostos jo no puc estar d'acord, sota cap concepte. Miri, a veure si som capaç d'explicar-ho: una cosa és que es pressuposti més ingrés per un impost i l'altra és que s'apugi l'impost. L'exemple: si nosaltres tenim un impost per a aquell que ven i compra una casa, si hi ha més vendes i més compres de cases es recapta més però el tipus és el mateix, és a dir, no s'ha apujat l'impost, el que hi ha són més propietats, més cases que es compren o més cases que es venen; el tipus, que és el que ha de pagar el ciutadà, és el mateix. La valoració que fan els tècnics és la llei; s'ha d'aplicar la llei i jo comprenc que en aquests temes d'imposts sempre és complicat però s'ha aplicar la llei.

Però miri, per què deim nosaltres que hem rebaixat els impostos, que el Partit Popular ha rebaixat els impostos als ciutadans de les Illes Balears? Miri, ho deim perquè el sistema de finançament que vàrem firmar amb Madrid fa un parell d'anys ens permet, ens permet, jo crec que és una fita important, ens permet que aquest parlament legisli en l'impost sobre la renda, cosa que abans no es podia fer. Ara, l'any passat va ser el primer any que ho fem, tots nosaltres vàrem legislar sobre el tipus de l'IRPF, el tipus de l'impost de renda, dels nostres ciutadans. És aquest parlament que ha baixat els impostos, perquè nosaltres hem legislat, i això és a la llei, i és naturalment l'exercici que hem de fer a la declaració l'any que ve, nosaltres hem legislar rebaixes de l'IRPF només per a Balears, és a dir només per a aquells ciutadans que viuen a Balears i que facin la seva declaració de renda a Balears, per les despeses dels estudiants universitaris de les illes menors, les despeses d'aquells estudiants universitaris de Balears que s'hagin de desplaçar a la península, les despeses que els ciutadans de les Balears tinguin per guarderies o per centres escolars de 3 a 6 anys, declarants de més de 65 anys, tots aquells ciutadans de les Balears que declarin la renda i que tinguin més de 65 anys, només a Balears tendran un 25% més de deducció, tendran 20.000 pessetes de deducció, cosa que no té cap altra comunitat. També incrementaran la seva deducció aquells declarants que són discapacitats psíquics o físics, que tendran en total una deducció de 66.000 pessetes a la seva renda. També aquells declarants que tenen descendents o ascendents fadrins també discapacitats, psíquics o físics; també les herències dels pares als fills, perquè el que hem fet ha estat elevat el mínim. 3 milions, 8 milions, segons si tenen 21 anys o no, què vol dir?, que hi ha un mínim accent a l'hora de declarar la successió a les Balears, superior als altres llocs. Però és que també, a més, amb l'herència, amb la successió, hem fet una ascensió total, total, a la transmissió del que és l'habitatge habitual, és a dir, a les Balears enguany aquella família, desgraciadament, que tingui una herència, l'habitatge habitual no paga, és exempta de l'impost de successions, en qualsevol tipus i en qualsevol cas. Naturalment, això, ara, i ho vaig anunciar ahir, ho hem de continuar amb la llei d'empreses familiars, que volem que aquestes empreses petites, familiars, que tenen pocs treballadors, també tinguin una sèrie de rebaixes fiscals també en temes de successions, en allò que puguem legislar naturalment, per ajudar aquestes empreses petites a poder competir amb les grosses, que realment és un problema.

El Pla de comerç, les grans superfícies, miri, nosaltres, l'any 96, aquest govern va aprovar el Pla d'equipaments comercials que és probablement la millor eina que tenen avui els nostres comerciants a les Illes Balears. Aquest pla d'equipaments comercials suposa una impossibilitat d'establir, i lluitam cada dia amb aquestes coses, noves grans superfícies a les Illes Balears, si els comerciants, efectivament, s'ajunten i són capaços d'oferir un ordenament global del seu urbanisme comercial. L'eina hi és, és a dir, l'any 96 vàrem aprovar la no instal·lació de noves grans superfícies en un termini de cinc anys renovables, sense cap dubte, i vàrem posar en marxa aquest pla de comerç entre els 1.500 milions de pessetes que ha possibilitat, ha ajudat molts de comerciants a canviar aquella prestatgeria, a canviar aquell mostrador, a intentar modernitzar, comprar aquella màquina que no podia comprar, a intentar modernitzar el seu establiment, i això és important. Sense cap dubte, hi ha altres coses que també influeixen molt el comerciant, l'influiria molt que poguéssim arreglar, si qualche dia ho poguéssim arreglar, si estigués en les nostres mans, la morositat, sense cap dubte, però també l'influeix que baixi el preu del tipus d'interès, perquè tot aquell que té un crèdit i aquell que, naturalment, ha de pagar el venciment cada mes, cada mes, ha d'atendre aquell cost d'aquell crèdit, el fet que el tipus d'interès baixi, la veritat és que ajuda i és positiu, exactament igual que el fet que s'hagi modificat el sistema de mòduls, que era un sistema anacrònic i que en aquests moments el nou sistema de mòduls suposa una baixada, per a un comerciant, del 12% als seus impostos, paga un 12% menys d'imposts que pagava.

L'educació, perfecte. Jo agraeisc, sense cap dubte, les paraules en el camp de l'enhorabona, de felicitar-nos, per haver posat en marxa el curs escolar i per haver dut en marxa tots aquests projectes, i jo simplement dir-los que les xifres quadren, és a dir quan nosaltres executam tot això és perquè les xifres quadren, perquè, si no, no ho podríem fer, les xifres quadren, hem aconseguit un bon finançament, aconsegum una bona finançació, i en general, això és el que ens ha permès i ens permet, enfrontar aquestes inversions en escoles, en instituts, en pavellons esportius a cada escola i a cada poble, etc., etc.

I el fet que la universitat, efectivament, en aquests moments ja sigui una competència nostra, jo crec que hem aconseguit coses molt importants. Ho vaig dir ahir, és molt important que des que nosaltres tenim la competència en matèria universitària, haguem estat capaços de posar en marxa una extensió universitària a Eivissa i una a Menorca, això és important per a gent de Menorca, per a la gent d'Eivissa i per a tots. I és important que haguem pogut incrementar, perquè vàrem aconseguir una bona transferència, una transferència que abans ens varen negar, un parell de mesos abans, però al final l'aconsegürem, quan hi va haver el canvi de govern, aquesta transferència ha fet que la universitat pogués contractar els professors que necessitava, que s'hagi produït un increment molt important al personal docent de la universitat per donar una millor qualitat de servei i que efectivament, fora matrícules i fora coses d'aquestes, en aquests moments el finançament mitjà que nosaltres hem aconseguit, ha passat d'aquestes 250, 60 mil pessetes, a les 350.000 pessetes. El que passa és que jo ho vull dir clarament, encara és molt millorable, el finançament de la Universitat de les Illes Balears encara és molt i molt millorable, i encara haurem de fer moltes coses, ens haurem de preocupar en moltes qüestions que poden posar en perill el futur d'aquesta universitat. Hem de fer el mutiulari, hem de fer els edificis que encara necessitam, es fan unes instal·lacions esportives a la universitat que jo crec que són molt bones i molt positives, però tendrem problemes de futur, efectivament, haurem encara de fer un major esforç d'inversió, no només en la universitat, sinó també efectivament en la recerca, en la investigació i en el desenvolupament.

Jo no estic d'acord amb aquestes dades que parlen d'aquesta despesa dedicada a la investigació. La veritat és que a tota Espanya en general, històricament, les dades que s'han destinat a la investigació, són petites, són petites, i crec que és la nostra obligació pujar-les, incrementar-les, en la mesura de les nostres possibilitats. I crec que això és el que hem fet, entre d'altres coses hem aprovat en aquest parlament, per primera vegada, una llei de recerca i una llei de desenvolupament, una llei que és molt important, una llei que posa, si em permet, una mica els fonaments perquè aquesta inversió en recerca i desenvolupament pugui anar endavant, estigui incentivada, estigui suportada amb mitjans financers, etc.

Noves tecnologies. Afortunadament, i no és mèrit això, exclusiu, del Govern, afortunadament en noves tecnologies hem avançat molt, en noves tecnologies hi ha una utilització, i no tan sols de telèfons mòbils, que poden ser, tal vegada, una anècdota, una utilització de les xarxes de comunicació molt important, i probablement la superior, la més important de tota Espanya.

Amb els consells insulars, amb vostès mateixos, hem posat en marxa tota una xarxa telemàtica de connexió dels ajuntaments, dels ajuntaments amb el consell insular, amb el Govern, amb les institucions, una xarxa telemàtica que dóna possibilitat d'utilització d'aquestes tecnologies, hem posat en marxa la incentivació que els empresaris puguin acollir-se a aquestes noves tecnologies i el resultat és el mateix de sempre a les Illes Balears, que la societat civil, com sempre, respon fins i tot per damunt del que els mateixos poders polítics intentam incentivar, perquè són els primers interessats en aquestes tecnologies.

Carreteres. Ja ho he dit.

Pla hidrològic. Exactament el mateix.

I el tema de les pensions baixes, sense cap dubte, és un problema que ens preocupa, però és un problema que hem de saber, ha de venir aquí la gent i els hem de dir com s'ha de solucionar aquest problema. Miri, jo sí puc com nosaltres intentam solucionar aquest problema. Les pensions baixes són un problema que ve d'anys, són un problema que ve d'un model econòmic on la gent, a les Illes Balears, fa feina manco temps que a la resta de l'Estat. Això, juntament amb un model molt, molt centrat, en els serveis, això produeix el resultat d'aquestes pensions. Què hem de fer?, bé, hem de rectificar això. El procés de desestacionalització, el fet que per primera vegada hagin vingut més turistes que mai i que per primera vegada els hotels, per exemple, o tota aquella oferta complementària que és a la costa, en lloc d'obrir quatre mesos, com obria abans, o fins i tot dos, ara tenguí obert vuit mesos, aquest és el camí, sense cap dubte, aquest és el camí perquè tot això es pugui anar solucionant.

En qualsevol cas, esper tenir oportunitat de contestar qualsevol altra qüestió que em vulguin plantejar si és que efectivament es planteja. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. En torn de rèplica, Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Bé, la veritat és que no l'acab d'entendre, Sr. Matas, el que fa és, en lloc de contestar a les crítiques que li hem fet els portaveus que hem parlat, es dedica a repetir el discurs d'ahir, encara amb més detalls i encara fent-lo més avorridor, per favor, Sr. Matas, contesti les crítiques que li feim. No es dediqui a repetir, repetir de manera monòtona tot el discurs d'ahir, encara ampliat.

Sincerament, vostè em deia que aquí, el que s'ha de venir a fer i ens venia a dir o ens criticava, que s'han de parlar dels problemes de la gent i hem de fer un inventari dels problemes, i no només això, sinó que a més hem de plantejar propostes. Miri, jo en quinze minuts que em dóna el Reglament, som incapaç de fer tot això, som incapaç de fer això en quinze minuts.

He intentat explicar quins són els greus problemes que té aquesta comunitat i vostè no hi ha volgut entrar. Per exemple, un tema greu, d'urbanisme continua sense dir res, de què te por, Sr. Matas?, a ui té por?, per què no entra en temes d'urbanisme?, sap que preocupen molta gent, se li estan fent crítiques molt serioses i vostè no es vol enfrontar a ningú, no fos cosa que segons el que digui, aixequi les ires de no sé quins sectors, som ja va passar amb el globus de la moratòria, que tothom se li va tirar damunt, els seus, i ara ha dit: "no, no, el tema urbanístic, tema tabú, d'això no se'n parla, no fos cosa que la meva cadira perilli". Bé, se li estan fent unes crítiques, jo crec que molt fortes, molt contundents, i vostè s'amaga, no sé de què o a qui té por.

Per altre costat, ha parlat del règim especial, i ha vingut a dir que tot aquest règim especial, tota aquesta moguda de dur a Madrid i que es faci una llei estatal, el fet que hi hagi una mitjana de 2.000 pessetes d'estalvi en els bitllets, de les tarifes, això ja compensa, això ja és un reconeixement de la insularitat i això ja soluciona els greuges històrics que hem tingut. Home!, sincerament creu que val la pena haver muntat tot aquest espectacle gairebé mediàtic i propagandístic que ara tots els problemes queden resolts amb aquesta misèria que vostè ens ha proposat?

Per cert, li record, parlant de línies aèries, que ja fa, crec que més d'un any que es va aprovar al Parlament espanyol que serien declarades d'interès públic i encara esperam que el Govern del Partit Popular a Madrid les declari d'interès públic, encara no ho han fet. Per tant, a veure on és aquest interès tan gros que tenen en el tema aeri, d'augmentar ..., no es veu enlloc, encara no han fet res.

De pobresa, diu que sí, que estan molt preocupats, res més, res més.

De l'aigua, ahir deia que el problema quedarà resolt d'aquí uns anys, si el Govern central ens fa unes inversions multimilionàries. Avui ens diu que no, que ja està resolt el tema de l'aigua. Com quedam?, no ho entenc.

I amb el tema del turisme, igual que amb el tema d'urbanisme. Diuen que el que fan vostès està molt bé, però jo els he fet una crítica molt concreta. Tal com s'estan fent les normatives i les lleis, es permet, es deixen moltes, massa portes obertes per continuar creixent quantitativament les places turístiques d'aquestes illes, i continuaran creixent quantitativament, i en lloc d'anar en la tendència inversa, que és a poc a poc anar reduint, començant per les més obsoletes places per estabilitzar el nombre, resulta que de cada vegada en tendrem més, per tant, jo em reiter en el que deia abans, és una solemne mentida que ara el Partit Popular vulgui reduir les places turístiques d'aquestes illes, és mentida. Per tant, com que veig que no vol entrar en temes de turisme o en temes d'urbanisme, que són temes molt seriosos, ..., bé, supòs que ara, tal vegada a la contrarèplica, quan jo ja no li pugui contestar serà quan vostè amollarà tota la seva bateria de desqualificacions o de respostes o de no sé què, esper que, com a mínim, alguna cosa em digui.

Jo crec que, sincerament, veim que amb aquesta monòtona lletania de suposades fites que ha aconseguit el Partit Popular, es veu que el seu model, el seu discurs està esgotat, és evident que el cicle del Partit Popular en aquestes illes està acabant, està agonitzant, i que la gent jo crec que ja desitja que entri una mica d'aire fresc i que una alternativa nova comenci a prendre decisions serioses.

Veurem. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. President del Govern, o espera contestar-me ara, que ja no em podré defensar, o no m'he explicat, o no m'ha entès, o està pitjor del que jo em pensava. La veritat és que no ha contestat res del que li he dit, sinó que m'ha tornat explicar part del seu discurs d'ahir, que tampoc no havia estat, per cert, massa aclaridor, i sí molt embullat. No sé si el que pretén és que els senyors que ens segueixen per la televisió es cansin i se'n vagin a una altra cosa, i així no ens podran escoltar, és un sistema com un altre.

Miri, vostè m'ha dit que jo no li havia donat solucions, doncs jo crec que sí que li he donat solucions. Solucions clares i contundents. Li he dit que defensàs els ciutadans d'aquestes illes, que els defensàs davant el Govern de Madrid, que defensàs per a nosaltres allò que és nostre, que són 200.000 milions de pessetes que se'n van i no tornen, 200.000 milions de pessetes són quasi el doble del que vostè té de pressupost, per a un any. 200.000 milions de pessetes solucionen gairebé el 90% dels problemes que aquí, en aquesta tribuna, s'han plantejat. No tenguí dubtes que amb aquests 200.000 milions, el tema de la sanitat es resoldria o almanco es milloraria, és cert que també és important tenir clar quin model volem, clar que és important primer no fer el segon hospital de Palma i deixar el d'Inca per després, perquè l'Insalud ja opina que no són necessaris tres hospitals nous, és ver que això és important. Tenir plans és important, però si es tenen doblers, es poden pal·liar. També és important haver comptat amb la iniciativa privada en matèria sanitària, que és molt important a les nostres illes i no s'ha fet, i és cert que es podrien rebaixar en important quantia econòmica de cara al futur el tema sanitari si s'hagués comptat amb la iniciativa privada, però no s'ha fet, nosaltres els convidam que avancin en la iniciativa sanitària com ho han fet en l'educativa i podem començar a parlar del xec sanitari perquè els ciutadans d'aquestes illes vegin realment millorada la sanitat i puguin triar metge, hospital i centre.

Miri, amb 200.000 milions se soluciona també el problema del benestar social, amb 200.000 milions es poden suplir aquestes mancances de les pensions que hi ha a la nostra comunitat, amb 200.000 milions de pessetes es pot donar solucions al tema dels vàlids i dels invàlids, perquè ahir, vostè, només va parlar dels invàlids, els vàlids no es podran atendre per manca de recursos, només defensant el que són els nostres doblers, es poden atendre uns i altres. Miri, amb aquests doblers no només pintarien les carreteres, les podrien fer, perquè són 200.000 milions, un any i un altre, i un altre, amb aquests doblers sí que podrien fer plans hidrològics, perquè no ens menteixi, Sr. Matas, el problema de l'aigua no està resolt, perquè mentre hi hagi pobles en aquestes illes que tinguin restriccions d'aigua, el president de la Comunitat no pot dir que està resolt el problema, encara avui, no sé si ho sap, hi ha pobles amb restriccions d'aigua, per tant el problema no està resolt. Pot estar resolt damunt el paper, però després això s'ha de traduir amb fets i amb realitats.

El Pla energètic també el podrà pintar, és fàcil, en el paper ho aguanta tot, però el Pla energètic no el té vostè en aquests moments, no el coneix ningú, no estan encara d'acord, per no parlar del que podrien, aquests doblers, doblers que se'ns roben a la nostra comunitat, perquè jo no deman res per a nosaltres que no tinguin altres comunitats, la catalana, la basca, la canària, que vostè abans m'ha posat com a exemple, i el replicaré.

Miri, el tema de l'agricultura necessita una solució urgent, els pagesos de cada dia tenen menys renda, tant en les explotacions, la producció més important que era la lletera s'ha reduït en un 60%, les ametlles queden als arbres, ningú no les cull, les garroves queden enterra, ningú no les cull, no és rendible. Totes les finques estan de cada dia més degradades, i les poques que no estan degradades, és perquè els pagesos, els ciutadans, els senyors d'aquestes illes, han de vendre les seves finques, les venen als alemanys, però, per què les venen?, les venen perquè no els queda més remei, perquè no les poden mantenir, perquè no hi ha cap tipus d'ajuda a l'agricultura, perquè els diuen que han de protegir, però no se'ls compensa per aquesta protecció.

Miri, això no es pot aguantar. El tema del pagès és importantíssim, són els que donen cohesió a una societat, la nostra societat sempre s'ha basat en l'agricultura, i ara que tenim un turisme que ens dona realment recursos econòmics suficients, és el moment en què l'agricultura s'ha de protegir més, i no basta parlar del xotets dient que són entranyables, no havia sentit mai aquest qualificatiu, supòs que per Sineu els pagesos deuen riure a esclatbutzes, "entranyables xotets". Ahir ens va quedar un dubte, ens va quedar un dubte de saber de què parlava, dels xotets del mercat de Sineu o dels xotets de corda, com diu algun diputat dels seus, ens va quedar el dubte.

També el tema del turisme, en va parlar ahir i va dir que els objectius s'havien complert, idè tenien mals objectius, si s'han complert tenien mals objectius, perquè miri, quina és la realitat del món del turisme actual?, saturat, saturació, ho diuen els hotelers, ho diuen les agències de viatges, ho diu exactament Foment de Turisme, ho diu tothom, no es pot circular per les carreteres, hi ha un creixement desmesurat, no hi ha qualitat, hi ha massa quantitat, això li diuen un dia i un altre, però vostè continua com si no ho sabés. Continua per un model de creixement, un creixement que li diu tothom que és insostenible, i vostè avui o ahir, parlava que d'aquí a sis anys. Miri, si vostè espera sis anys a resoldre el problema d'ordenació territorial -esper que no, perquè esper que no hi sigui-, però si realment esperàssim, ens atrevíssim els mallorquins, menorquins i eivissencs, a esperar sis anys per resoldre el problema d'ordenació del territori, li passarà exactament el que li ha passat amb (...), vostè mateix m'ha posat l'exemple fa dos minuts, diu, "l'any 96, nosaltres, vàrem fer un pla d'equipaments comercials per tal d'ajudar els petits i evitar que venguessin els grans", varen fer tard, ja hi eren tots, ja teníem Pryca, Alcampo, Corte Inglés, ja els teníem tots. No era el 96 que ho havien d'haver fet, ho havia d'haver fet abans de crear el problema. Amb ordenació del territori, li estam dient en aquest parlament durant anys, hi ha de posar remei, i el remei l'ha de posar ara, no ha d'esperar sis anys.

També m'ha parlat, i no entraré en més temes perquè se m'ha encès el llum verd, o vermell, del règim econòmic de les Illes Balears, i ha dit que Madrid ha reconegut que som unes illes després de vint anys. Enhorabona!, crec que li donaré el Nobel. I vostè ha estat capaç de fer entendre a Madrid que quatre cosetes que són de terra i que estan envoltades d'aigua per tot, són unes illes? Enhorabona!, enhorabona perquè això té molt de mèrit. La pena és que no hagi estat capaç, endemés, de donar-los a entendre que som els que més aportam i que convendria, com a mínim, que ens tornassin el mateix que tornen a altres comunitats autònomes. Els exemples que em posa són tan tristos, Sr. Matas, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, ha d'anar acabant, que està doblant quasi el temps.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Aniré acabant, Sr. President.

Miri, vostè parla d'uns descomptes miserables, vostè diu que ha aconseguit un descompte del 33, abans ja teníem el 25, deu haver aconseguit la diferència, no un 25 més un 33, per què no ho explica a això?, abans ja en teníem de descompte, en el temps de la preautonomia ja s'havia aconseguit. Acabi de dir la veritat, per què tenim aquests descomptes?, perquè els varen defensar els canaris, i perquè clar, Madrid va entendre el que era una illa, però clar, entendre que Canàries eren illes i nosaltres no, això ja era un poc difícil d'explicar. Per això tenim descomptes, no perquè vostè s'hagi jugat el tipus davant Madrid defensant els interessos d'aquí, perquè vostè és incapaç de defensar-los, defensa la seva cadira i ser candidat. Res més. I aquest és un fet que podem comprovar dia a dia.

Miri, després també m'ha parlat de deduccions de 20.000 pessetes a les persones majors de 65 anys. Si vostè té la relació de persones majors de 65 anys, si sap les pensions que cobren, si la majoria no fa ni declaració d'hisenda!, però si no tenen res a declarar!, 20.000 pessetes damunt això, és que és absurd, no és res, quan perden cada mes 10.000 pessetes de la pensió la gent més senzilla, no se'n tem que això és la xocolata del lloro?, i els descomptes per a les famílies amb fills a la península?, però no veu que és ridícul, i a més no ho ha fet, és el que pensa fer.

Els impostos, miri, jo li he posat un exemple ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, jo li deman ...

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Acab en un minut, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, du nou minuts, i sap que n'hi corresponen cinc, per favor, no abusi d'aquesta presidència, en l'anterior intervenció ja n'ha tengut sis més dels que li corresponen, i duim un equilibri de temps entre la intervenció de Presidència i el primer grup que parla. Per favor, conclogui en tres segons.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Acab tot d'una. Dir-li que jo he parlat d'un impost, era el de successions i, per tant, no és que es vinguin més cases, en tot cas, serà que es mor més gent, aclarim-ho. I l'altre exemple que li he posat és la compra d'una casa que si vostè, la base imposable, el valor no s'accepta al cadastral que també el posen vostès, sinó que el tripliquen, lògicament encara que el tant per cent sigui més petit, el ciutadà ha de pagar molt més doblers de cada dia. I amb això es troben quan van a pagar a hisenda després que els enviïn aquest paper que diu que no estan d'acord amb la seva declaració, amb el que han posat damunt l'escriptura pública i els demanen més doblers.

El temps se m'acaba, però tendria moltes coses encara per dir-li.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió, Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo, amb vostè, Sr. Balanzat, de vegades tenc la sensació d'allò que passa en aquelles carreres de cans, que posen una llebre i quan estan a punt de collir-la, la llebre, pitgen el botó, i torna a sortir la llebre, justament, és que mai no l'agaf. Perquè, miri, vostè diu, i ho ha dit, és al *Diari de Sessions*, en moltíssimes ocasions, "és que mai no faran una moratòria turística, és que mai no seran capaços de limitar el creixement de l'oferta turística, és que mai no seran capaços de planificar, i de planificar el territori i de fer una ordenació del territori, és que l'educació, jo som mestre -deia vostè en aquell moment-, jo som mestre, l'educació no la posaran endavant, no cobrarem, el curs no començarà".

Clar, resulta que quan nosaltres aprovam l'ordenació del turisme, limitam el creixement de l'oferta turística, ja no hi arribam, perquè és que ara ja no val això, i ara vostè ja torna a córrer. Quan nosaltres fa tres anys que feim les Directrius d'ordenació del territori exactament igual, és que no hi arribam perquè a vostè res li va bé del que feim, exactament igual que a les escoles; i jo l'únic que li puc dir és el que he dit sempre, que aquesta és la nostra diferència: nosaltres farem, perquè nosaltres feim, i els fets són el que compta. El Govern d'aquest partit també, no es preocupi, ordenarà el territori, i segur que d'urbanisme, a més, en xerrarem avui més, i ho vaig dir ahir i ho torn a repetir, que canviarem el model, que en aquests moments hem de fer mesures per habitatges, mesures de Pla Mirall, mesures del Pla Urban, etcètera, fins i tot, com vostè molt bé sap, propiciar la declaració de Dalt Vila a Eivissa com a Patrimoni de la Humanitat de la Unesco.

Jo procur defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears a Madrid. El que passa és que voldria que quedàs clar que jo defens els interessos de les Balears, és a dir, jo no vull defensar Mallorca com un mallorquí, jo vull defensar Mallorca com un ciutadà de les Illes Balears, perquè crec que és important que siguem capaços de defensar els interessos sempre tenint clar quina és aquesta comunitat i quins són els interessos que nosaltres defensam, els de les Illes Balears, els de tots els ciutadans de les Illes Balears, del més petit racó al més gran, de qualsevol color polític i de qualsevol ideologia. I al fil d'això crec que no és bo, és a dir, efectivament tendrem hospital d'Inca i tendrem nou hospital a Menorca, però jo no crec que sigui bo tampoc enfrontar, és a dir haver d'aconseguir l'hospital d'Inca a costa de l'hospital de Maó. Jo crec que l'important és poder establir aquesta solució global del mapa sanitari que ens doni solució a tots els problemes que tenim a les Illes Balears. Naturalment que amb doblers diuen que tot es pot resoldre. Jo ahir li deia que els pagesos deien que és amb doblers que Sant Pere canta, i li torn a repetir: amb doblers Sant Pere canta, i amb doblers canta tothom. Jo també els vull, els 200.000 milions de pessetes, naturalment que els vull. No en sé més, això també és ver, i no he pogut aconseguir aquests 200.000 milions de pessetes cada any que ens resoldrien tots els problemes, però això ho pensa qualsevol pare de família. Jo a ca meva també si pogués tenir més doblers, saps que m'hi aniria, de bé; saps que en resoldria, de problemes. Però no ho puc fer, perquè una cosa és fer demagògia i dir "és que ens roben doblers", "és que si nosaltres tenguéssim doblers", i l'altra és haver d'anar a lluitar per aconseguir els doblers.

Jo no m'empened d'anar a Madrid totes les vegades que faci falta a cercar doblers, i hi vaig. Una altra cosa distinta és que jo crec que hi ha altres llocs on tal vegada no és tan important anar a cercar doblers. Però bé, jo a Madrid crec que hi hem d'anar totes les vegades que hi haguem d'anar, però hi hem d'anar amb possibilisme, hem d'anar a defensar els nostres interessos, però per aconseguir coses reals, per aconseguir aquelles coses que avui s'han aconseguit, i que són bones per als ciutadans de les Balears, i efectivament que ens igualen a les Illes Canàries en els descomptes i en moltes altres qüestions més que abans no ens igualaven.

Jo estic d'acord que vostè em digui "és que a mi no em basta". D'acord. Jo crec que hem d'anar per aquest camí, i hem de lluitar, i hem de defensar els nostres interessos. El que passa és que un plantejament totalment irracional, un plantejament que no pugui conduir a res; jo no vull fer comparacions odioses, però un plantejament des del meu punt de vista que no és el nostre, d'altres comunitats històriques, com pugui ser el País Basc, o fins i tot com pugui ser Catalunya. Jo crec que això és distint, nosaltres no hi hem perdut res, allà; és a dir, són uns plantejaments absolutament distints, no són els nostres. Nosaltres hem de defensar les nostres possibilitats de dins el Govern que tenim, hem d'aconseguir el màxim i hem de lluitar el màxim per efectivament poder resoldre tots els problemes que tenim, però clar, no és una solució que amb aquests doblers tot ho arreglaríem. Si tenguéssim tots aquests doblers, que jo crec que ens sobrarien de molt, el primer que hauríem de fer probablement, fins i tot, seria baixar molt més els impostos als nostres ciutadans.

Els xotets, jo no sé si eren els xotets de Sineu, però el que no eren són els porquets negres de Sineu, aquests no ho eren. I els vull contar una anècdota que crec que és molt clarificadora del règim especial, als dos portaveus, i que jo crec que és didàctica, si em permeten. Hi havia un senador, el senador del Parlament, que va viure amb nosaltres i amb més gent, qualque membre del Govern, el conseller d'Economia i Hisenda, vàrem poder viure la negociació, l'aprovació de la llei del règim especial, la llei de la insularitat, al Senat de Madrid; i quan estàvem vivint l'aprovació definitiva d'aquest règim al Senat, havia passat pel Congrés, s'havia aprovat, i després havia d'anar al Senat, i a aquella discussió jo vaig demanar intervenir, i vaig poder fer una defensa de la llei davant els senadors de l'Estat espanyol; i hi va haver una actuació que no se m'oblidarà mai, i que em va parèixer el més clarificadora possible. Va ser un senador, que és una gran persona, de Convergència i Unió, quan va intervenir xerrant d'aquesta llei. Aquest senador va sortir després que el representant del PSOE digués no sé què, el del PP digués no sé què, es barallassin, es tirassin els *trastos*, "tu ets el culpable", l'altre no sé què; el senador de Convergència surt i diu "senyores i senyors senadors, jo només els diré una cosa. Com pot ser que hagin passat vint anys des de la Constitució i Espanya no hagi aprovat abans aquesta llei per a les Illes Balears?". I res més. Jo crec que això és abastament aclaridor.

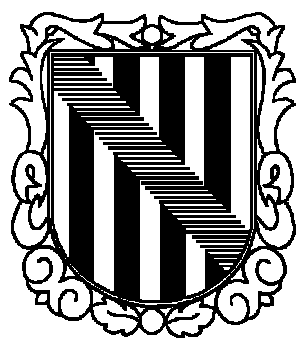
Vull acabar amb un tema del qual no vull fer cap polèmica, però perquè quedi clar i perquè no pogués quedar cap tipus de sospita. Neg rotundament qualsevol acusació de les que puguin fer-nos d'aquesta manera infundada i calumniosa sobre les condicions dels funcionaris, de personal, dels membres del Govern. Ho neg amb rotunditat, i a més l'emplaç que ho demostrï, i no tan sols que ho demostrï, sinó que si vol, ens n'anem plegats vostè i jo a un examen a on vulgui i del que vulgui, però no un examen de doctorat.

Molt bé, moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat aquest torn s'aixeca la sessió, que començarà a les quatre i mitja avui capvespre.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma